

မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးသုံး ကန်ပြာ၊ ကျောက်ဆေးဒါန်းပြာ နှင့် ယမ်းတေဇ္ဇာဌီမ်း တို့၏
လတ်တလောအဆိပ်အာနိသင်ကို စာတ်ခွဲခန်းသုံး ကြွက်ဖြူလေးများပေါ်တွင် စမ်းသပ်လေ့လာခြင်း
ဆွဲဆွဲ့ လူမျိုးဝင်း၏ သိန်းဇော်လင်း၏ စန္တာလင်း၏ ဝေမီအောင့် ဆွဲရင်အောင့် အေးအေးထွန်း၏
သန်းမောင့်၏ ရီရိမြင့့်

ဆေးသုံးတေသနဦးစီးဌာန (ပြင်ညီးလွှင်ရုံးခဲ့)
တိုင်းရင်းဆေးတက္ကာသိုလ် । တိုင်းရင်းဆေးပညာဦးစီးဌာန

စာတမ်းအကျဉ်း

မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာဆိုသည်မှာ ဒေသနာနယာ၊ ဘေသဇ္ဇာနယာ၊ နက္ခတ္တပေဒနယာ၊ ဝိဇ္ဇာဓရနယာ
ဟူသော နယ်ကြီး (၄)ပါး အနက် တစ်ပါးပါးနှင့် အကျိုးဝင်သော အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်း
ဆေးပညာရပ်ဖြစ်ပြီး ဝိဇ္ဇာဓရနယာဆေးပညာသည် စာတ်ဆေးများကို အခြေခံ၍ အသုံးပြု ကုသသော ဆေးပညာ
တစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ စာတ်ဆေးပစ္စည်းများကို အဆိပ်ဟူ၍ လူအများ နားလည် လက်ခံထားကြပါသည်။
ထိုကြောင့် ဤသုတေသနတွင် ဝိဇ္ဇာဓရနယာ ဆေးပညာတွင် ထည့်သွင်း အသုံးပြုသော ကန်ပြာ၊
ကျောက်ဆေးဒါန်းပြာ နှင့် ယမ်းတေဇ္ဇာဌီမ်း တို့၏ လတ်တလော အဆိပ်အာနိသင် ရှိ/မရှိကို စာတ်ခွဲခန်းသုံး
ကြွက်ဖြူလေးများ (Mice) ပေါ်တွင် စမ်းသပ်ခဲ့ပါသည်။ အစမ်းသပ်ခံ တိရစ္ဆာန်များဖြင့် လေ့လာသော
စာတ်ခွဲခန်း အခြေပြု စမ်းသပ်သည့် ပုံစံဖြစ်ပြီး ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ မှ ၂၀၁၅ ခုနှစ် မတ်လ အတွင်း
ဆေးသုံးတေသနဦးစီးဌာန(အထက်မြန်မာပြည်) တွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ဆေး(၁)မျိုးစီ အတွက် ကြွက်ဖြူလေး
(၄၀)ကောင်ကို ကျေပန်းနည်းကို သုံး၍ (၁)အုပ်စုလျှင် (၁၀)ကောင် နှုန်း ဖြင့် အထိုးနှင့် အမတို့ အညီအမျှ
ပါဝင်စေလျက် အုပ်စု (၄)စု ခွဲ ပါသည်။ သုံးတေသနမစာစီ တစ်ညွှန်ကြိုကြိုတင်၍ ကြွက်များအား အစာဖြတ်
ထားပါသည်။ ဦးစွာ အစမ်းသပ်ခံ ကြွက်များ၏ အုပ်စု (၁)၊ (၂) နှင့် (၃) တို့ကို ကန်ပြာ ၂၇၊ ၅၄၊ ၁၀၈
မီလီဂရမ်/ကီလိုဂရမ် (လူတစ်ခါသောက် ဆေးချိန်၏ အဆ ၂၀၊ ၄၀၊ ၈၀) အသီးသီး တို့ကို လည်းကောင်း၊
အုပ်စု(၄)ကို ပေါင်းခံရည် ၁၀ မီလီဂရမ်/ကီလိုဂရမ်ကို လည်းကောင်း ပါးစပ်မှ တစ်ကြိမ်တည်း တိုက်ကျွေးခဲ့
ပါသည်။ ကြွက်များ (၂၄)နာရီအတွင်း သေဆုံးမှု ရှိ/မရှိ နှင့် အခြားသော အဆိပ်အာနိသင်ဆိုင်ရာ
လက္ခဏာများ ရှိ/မရှိကို ရက်သတ္တ(၂)ပတ် အထိ စောင့်ကြည့် လေ့လာခဲ့ပါသည်။ ထို့အတူ ကျောက်ဆေးဒါန်းပြာ
စမ်းသပ်သော ကြွက်များ၏ အုပ်စု (၁)၊ (၂) နှင့် (၃) တို့ကို ကျောက်ဆေးဒါန်းပြာ ၂၇၊ ၅၄၊ ၁၀၈
မီလီဂရမ်/ကီလိုဂရမ် အသီးသီး တို့ကို လည်းကောင်း၊ ယမ်းတေဇ္ဇာဌီမ်း စမ်းသပ်သော ကြွက်များ၏ အုပ်စု
(၁)၊ (၂) နှင့် (၃) တို့ကို ယမ်းတေဇ္ဇာဌီမ်း ၁၀၀၊ ၂၀၀၊ ၄၀၀ မီလီဂရမ်/ကီလိုဂရမ် အသီးသီး တို့ကို
လည်းကောင်း တိုက်ကျွေးပြီး ကန်ပြာစမ်းသပ်သည့် အထက်ပါနည်း အတိုင်း စမ်းသပ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။
စမ်းသပ်သောဆေးများ၏ အမြင့်ဆုံးဆေးချိန် (လူတစ်ခါသောက် ဆေးချိန်၏ အဆ ၈၀) အထိတွင်ပင်
ကြွက်ဖြူလေးများ တစ်ကောင်မှု သေဆုံးခြင်းမရှိသည့် အပြင် အခြားသော အဆိပ်အာနိသင်ဆိုင်ရာ
လက္ခဏာများလည်း မတွေ့ရှိရပါ။ စမ်းသပ်မှု ပြီးချိန်တွင် စမ်းသပ်ဆေး တိုက်ကျွေးသော အုပ်စုများရှိ ကြွက်များ
နှင့် ပေါင်းခံရည်သာ တိုက်ကျွေးသော အုပ်စုရှိ ကြွက်များ၏ ကိုယ်အလေးချိန်တို့သည် သိသာစွာ ခြားနား
ပြောင်းလဲခြင်းမရှိပါ။ သို့ဖြစ်ပါ၍ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာ၏ ဝိဇ္ဇာဓရနယာ ဆေးပညာသုံး ကန်ပြာ၊
ကျောက်ဆေးဒါန်းပြာ နှင့် ယမ်းတေဇ္ဇာဌီမ်း တို့၏ လက်တွေ့ အသုံးပြုနေသော ဆေးဝါးပုံစံ၏ ဆေးချိန်တွင်
လတ်တလော အဆိပ်အာနိသင် မရှိကြောင်းနှင့် စိတ်ချုပ်မှုကို ဤသုတေသနဖြင့် သိပ္ပနည်းကျ သက်သေပြုနိုင်ခဲ့
ပါသည်။